

WILDE PEEN

DÁUCUS CARÓTA

Wilde peen is een middelhoge lichtgroene, ruw behaarde schermbloemige met een hoogte van 30 tot 90 cm. De kleine bloemetjes zijn wit, soms iets roze.

Wilde peen bloeit van juni tot september. Na de bloei buigen de schermstralen zich naar elkaar toe (foto 2) vandaar de oud Nederlandse naam “vogelnest”

In het midden van de bloemscherm bevinden zich bijna zwarte bloemetje. (foto 3)

Foto's Paul Busselen

Wilde peen groeit op open, zonnige plaatsen op droge tot matig natte en hoogstens matig bemeste grond. Niet op zware klei.

Verdraagt maaien en beweiding goed. In vlakke wei- en hooilanden komt peen nauwelijks voor. Je ziet ze wel veel in bermen staan.

Ontleed zijn naam o.a. aan de saffraankleurige penwortel, het blad lijkt op wortelloof en als men het blad fijnwrijft ruikt het ook naar peen/wortel.

Om het hele jaar door over geld te kunnen beschikken, moest men op Nieuwjaarsdag wortelen eten, zo wil een oud volksgeloof. Volgens een oude sage was de peen het lievelingsgerecht van dwergen en kabouters. Menigmaal heeft een milddadige vrouw, wanneer zij deze kleine wezentjes, een wortelgerecht klaarzette, de volgende dag op die plaats een goudstuk gevonden.